

שבועת ימים פרק ראשון יומא

י

מוסף רש"י

מסורת הש"ס

(1) וסוכה י: סא. א.

רבינו חננאל

וציחוס דילמא פריש
 מיהו משער על אחר
 מיהו משער על אחר
 ומצא פריש משער מן
 הפטור על החיוב. אלמא
 במשער (דאיכא) וליכא
 לימיר חיוב מדרבנן.
 ומפריש בחזית סוכה.
 ופריך רבה בשבועת ימים
 שכן דר בה כולי עלמא
 רבי פליגי דרביה במזוזה.
 כי פליגי בשאר ימות
 השנה, רבנן סברי גורין
 לקבוע בה מזוזה על
 השנה אטו בשבועת ימים
 שכן גזיר דר בה, ור'
 יהודה סבר לא גורין.
 אלא גזיר דר בה סוכה
 הגז בהג קתיי מכליל
 שחילוקיהם בשבועת ימי
 הגז, ופריך רבה פירוק
 אחי ואמר ורבי לא פליגי
 רבי בגזי שבועת ימים
 דר בה כהן גזיר, ושני
 לרבי סוכה מלשנה. טעמא
 דרבי יהודה סוכה דבעי
 דרבי קבע, ורביה לרעהיה
 דרית קבע כדתינא סוכה
 שהיא גבוהה למעלה
 מעשרים אמה סתולה ור'
 אבה, וכל דרית קבע וכל
 דרית גמי שהיא לרעהיה,
 חיבתה במזוזה, אבל דרית
 כהן גזיר בלשבה זו
 בעל כרחיה היא, לפיכך
 אבה חיבתה במזוזה
 מדאורייתא. ורובנן הוא
 דתקינה לה מזוזה שבה
 יאמרו כהן גזיר בלבי
 האסורין הוא חבוש. וברי
 רבנן פשוטין הן.

תוס' ישנים

על ד' אמות ואינה לא
 מפריש אלא לחמש ורובו
 ויטולנו ויבי יחזקן סבר
 על כד דלמיר ד' אמות
 ליה ד' אמות ומכסיר
 סוכה עולה ככסנן ריית
 פיסל סוכה עולה אלמא
 מלרין עימיה דרית קבע
 ועיר כי אין לחלף לחלף
 קבע דרית קבע סוכה לא
 קבע לענין מזוזה דלמיר
 גריש פיק היין ואיכא
 רבי יהודה לטעמיה דלמיר
 סוכה דרית קבע בענין
 ערף ויהי לענין מזוזה כי
 למת מחלף דמחוקים כדכר
 שאין לרביה. הי' אלתן:
 רבי יהודה לטעמיה דלמיר
 סוכה דרית קבע בענין.
 ויבא לטעמיה דמפריש
 כריש סוכה ודף ג.ו.

דילמא אתי לאפרושי מן הפטור על החיוב. מימה לי הא איכא טובא דמדאורייתא לא מיחייב ורבנן גזרו כהן ולא מישינן דילמא אתי לאפרושי מן הפטור על החיוב כגון הלוקח מעט הארץ וי"ל כיון דלא תקינו לאפרושי תרומה גדולה ואפילו מעשרות נמי דתקינו לאפרושי מפרישן והן שלו איכא היכרא טובא דהיי מדרבנן ולא אתי לאפרושי מן הפטור על החיוב וכן הא דלמיר פ"ק דביצה (דף ג.) הכניס שזוליס לעשות מהם עיסה אוכל מזהן ערפי ופטור אבל אם לאטול קבע חיוב מדרבנן כיון דשרו למיכל מינייהו ערפי בלא מעשר איכא היכרא

דלמא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור וכן הפטור על החיוב אלא אמר אביי בשבועה רבולי עלמא לא פליגי דמייחייבא כי פליגי בשאר ימות השנה רבנן סברי גורין שאר ימות השנה אטו שבועה ור' יהודה סבר לא גורין א"ל רבא והא סוכת החג בהג קתני אלא אמר רבא בשאר ימות השנה ב"ע לא פליגי דפטורה כי פליגי בשבועה וסוכה טעמא לחוד ולשבועה טעמא לחוד סוכה טעמא לחוד רבי יהודה לטעמיה דאמר ר"ה סוכה דרית קבע בענין ומייחייבא במזוזה ורבנן לטעמיהו דאמרי סוכה דרית ערפי ורבי יהודה סוכה דרית קבע לחוד רבנן סברי דרית בעל כרחיה שמה דרית ורבי יהודה סבר דרית בעל כרחיה לא שמה דרית והמדרבנן הוא דתקינה לה שלא יאמרו כהן גזיר חבוש בבית האסורין מאן תנא ליה דהוה רבנן כל

דכיון דבההוא שעתא דיידי צה נקבע רבנן סברי גורין שאר ימות השנה. וה"פ שנה הימה דרית שבועה להכי גורין שאר ימות השנה אטו הך ו' אמר רבי יהודה והלא כמה לשכות שהיה בהן בית דירה לפעמים לשום טורח ואפי' הכי לא גורין צהן שאר ימות השנה אטו הך יומי אלא לשכת פרהדרין גזירה אע"ג דלרבנן נמי גזירה הימה דכפי' הכי קאמר ר' יהודה גזירה אחריתי שלא יאמרו כ"ג חנוש צבית האסורין הוא: רבנן סברי גורין ור' יהודה סבר לא גורין. כן הוא ג' רש"י ופירוש דלדלעיל קאי אלשכת פרהדרין והשתא לא תיקשי דר' יהודה אדר' יהודה דהא דמייחייב ר' יהודה כבסוכה ואפי' מדאורייתא מנדמייב כמעשר היינו בו' ימי הגז והא דפטור לעיל מדאורייתא היינו בשאר ימות השנה וקשיא לן מאי איצטריך רבא למישנא דברייתא דתני סוכה הגז בלא צריחיה מיקשי ליה לאבי מדברי דעמו דר' יהודה דאמר ר"ה סוכה דרית קבע לחוד רבנן סברי דרית בעל כרחיה שמה דרית ורבי יהודה סבר דרית בעל כרחיה לא שמה דרית והמדרבנן הוא דתקינה לה שלא יאמרו כהן גזיר חבוש בבית האסורין מאן תנא ליה דהוה רבנן כל

דלמא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור וכן הפטור על החיוב אלא אמר אביי בשבועה רבולי עלמא לא פליגי דמייחייבא כי פליגי בשאר ימות השנה רבנן סברי גורין שאר ימות השנה אטו שבועה ור' יהודה סבר לא גורין א"ל רבא והא סוכת החג בהג קתני אלא אמר רבא בשאר ימות השנה ב"ע לא פליגי דפטורה כי פליגי בשבועה וסוכה טעמא לחוד ולשבועה טעמא לחוד סוכה טעמא לחוד רבי יהודה לטעמיה דאמר ר"ה סוכה דרית קבע בענין ומייחייבא במזוזה ורבנן לטעמיהו דאמרי סוכה דרית ערפי ורבי יהודה סוכה דרית קבע לחוד רבנן סברי דרית בעל כרחיה שמה דרית ורבי יהודה סבר דרית בעל כרחיה לא שמה דרית והמדרבנן הוא דתקינה לה שלא יאמרו כהן גזיר חבוש בבית האסורין מאן תנא ליה דהוה רבנן כל

דכיון דבההוא שעתא דיידי צה נקבע רבנן סברי גורין שאר ימות השנה. וה"פ שנה הימה דרית שבועה להכי גורין שאר ימות השנה אטו הך ו' אמר רבי יהודה והלא כמה לשכות שהיה בהן בית דירה לפעמים לשום טורח ואפי' הכי לא גורין צהן שאר ימות השנה אטו הך יומי אלא לשכת פרהדרין גזירה אע"ג דלרבנן נמי גזירה הימה דכפי' הכי קאמר ר' יהודה גזירה אחריתי שלא יאמרו כ"ג חנוש צבית האסורין הוא: רבנן סברי גורין ור' יהודה סבר לא גורין. כן הוא ג' רש"י ופירוש דלדלעיל קאי אלשכת פרהדרין והשתא לא תיקשי דר' יהודה אדר' יהודה דהא דמייחייב ר' יהודה כבסוכה ואפי' מדאורייתא מנדמייב כמעשר היינו בו' ימי הגז והא דפטור לעיל מדאורייתא היינו בשאר ימות השנה וקשיא לן מאי איצטריך רבא למישנא דברייתא דתני סוכה הגז בלא צריחיה מיקשי ליה לאבי מדברי דעמו דר' יהודה דאמר ר"ה סוכה דרית קבע לחוד רבנן סברי דרית בעל כרחיה שמה דרית ורבי יהודה סבר דרית בעל כרחיה לא שמה דרית והמדרבנן הוא דתקינה לה שלא יאמרו כהן גזיר חבוש בבית האסורין מאן תנא ליה דהוה רבנן כל

דלמא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור וכן הפטור על החיוב אלא אמר אביי בשבועה רבולי עלמא לא פליגי דמייחייבא כי פליגי בשאר ימות השנה רבנן סברי גורין שאר ימות השנה אטו שבועה ור' יהודה סבר לא גורין א"ל רבא והא סוכת החג בהג קתני אלא אמר רבא בשאר ימות השנה ב"ע לא פליגי דפטורה כי פליגי בשבועה וסוכה טעמא לחוד ולשבועה טעמא לחוד סוכה טעמא לחוד רבי יהודה לטעמיה דאמר ר"ה סוכה דרית קבע בענין ומייחייבא במזוזה ורבנן לטעמיהו דאמרי סוכה דרית ערפי ורבי יהודה סוכה דרית קבע לחוד רבנן סברי דרית בעל כרחיה שמה דרית ורבי יהודה סבר דרית בעל כרחיה לא שמה דרית והמדרבנן הוא דתקינה לה שלא יאמרו כהן גזיר חבוש בבית האסורין מאן תנא ליה דהוה רבנן כל

דלמא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור וכן הפטור על החיוב אלא אמר אביי בשבועה רבולי עלמא לא פליגי דמייחייבא כי פליגי בשאר ימות השנה רבנן סברי גורין שאר ימות השנה אטו שבועה ור' יהודה סבר לא גורין א"ל רבא והא סוכת החג בהג קתני אלא אמר רבא בשאר ימות השנה ב"ע לא פליגי דפטורה כי פליגי בשבועה וסוכה טעמא לחוד ולשבועה טעמא לחוד סוכה טעמא לחוד רבי יהודה לטעמיה דאמר ר"ה סוכה דרית קבע בענין ומייחייבא במזוזה ורבנן לטעמיהו דאמרי סוכה דרית ערפי ורבי יהודה סוכה דרית קבע לחוד רבנן סברי דרית בעל כרחיה שמה דרית ורבי יהודה סבר דרית בעל כרחיה לא שמה דרית והמדרבנן הוא דתקינה לה שלא יאמרו כהן גזיר חבוש בבית האסורין מאן תנא ליה דהוה רבנן כל

ואם היה חבוש בבית האסורין לא יאמרו כהן גזיר חבוש בבית האסורין מאן תנא ליה דהוה רבנן כל